ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ καὶ Θαυματουργοῦ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Νῦν τὸ πρῶτον τυπωθεῖσα.

Διορθώσει τοῦ ἱερομονάχου Γρηγορίου Μοσχοπολίτου.

ΙΔΡΥΜΑ ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

Ἐν Μοσχοπόλει.

1793

Παρὰ Γρηγορίου ἱερομονάχου τοῦ Κοσματίου.

ΜΗΝΙ ΦΕΥΡΟΥΑΡΙΩ. Γ'.

ΝΕωτὶ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος καὶ πολυάθλου Χαραλάμπους τοῦ θαυματουργοῦ.

ἘΝ τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ᾠδόμενα, ᾠδὴ, ϛ'. ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

ΤΗς μακαρίας βιάδος, κήρυξ γενόμενος, θανάτου καθαιρέτης, ἀθλητὰ ἀνεδείχθης, καὶ θεῖος ἀθλοφόρος, ὅθεν ζωὴν τὴν μακαρίαν ἐκτήσω, καὶ τῶν ἀνάπαυσιν ἔδης μαρμαρυγῶν. τοῦ θεοῦ θεῖε Χαράλαμπε.

ΤΗς ἀσεβείας τὴν πλάνην, ὅλως ἠδάφισας. πολυθεΐας ζάλην, τῇ βιάδος δυνάμει, Χαραλαμπεῖ ἐξέτας ξίφους ἀκμὴν, καὶ πυρός τε τὴν ἔκκαυσιν καὶ νιφετοὺς τοὺς βασάνων βέλη σαφῶς ὡς νηπίων ἐκαρτέρησας.

ΗΊδὴν λειτάνων σου θήκη, θαυμάτων βλύζει πηγὰς, καὶ κεραυνῶν τὴν λύσιν, καὶ λοιμῶν καὶ κινδύνων, τὴν λύξωσιν παρέχει, διόσε καὶ νῦν. Χαράλαμπε παυθαύμαστε ὁ σὸς λαὸς ἐκετεύει ὅπως ἀεὶ, δοξάζεται τὴν βλάβης αὐτῶν.

ΤΟῦ πολυάθλου ἡ μνήμη διωδιάζει ζωὴν ἐαρινὰ ὡς ῥόδα, τὰ πολύαθλα πάθη τῶν ἀγωνισμάτων, δίων ἀθλεῖς, ἐμπαθεῖς τε καὶ ἄρρωστοι τὴν δίρωσίαν πλουτοῦντες τῶν σῶν δυνάμεις ἀνυμνοῦσι τὴν δοτῆρα Χριστόν. Δόξα, ἦχος, β'.

ΤΟν φαεινὸν φωστῆρα τῆς πίστεως, Χαραλάμπην τιμήσωμεν ὅτι ἔλεγξε βασιλέα ἀσεβῆ, καὶ τῷ αἵματι τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ

αὐτὸ ἐπορφύρωσεν ὅλον καὶ ἀπέλαβε τὸ ἱματίων τὴν χάριν τὸ ἄφθορον, τὸ ἰᾶσθαι τῆς λοιμικῆς νόσους. καὶ ἀφνιδίως θανάτου τοὺς πιστῶς προσερχόντων, ἐν τῇ σορῷ τοῦ θείου λειψάνου αὐτοῦ.

Καὶ νῦν δὲ Τῶν πάσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πδ'.

Ὠδὴ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ Χαραλαμπες, χρέον προσῆξας Χῷ, ἀθλον δόξης πίστεως, καρτερῶς ἀθλήσαντα. Καὶ τὸν δρόμον τελέσαντα, μεθ' ὧν νικήσας, τὸν πολυμήχανον, χοροῖς Μαρτύρων ἀναλαμβάνεται. θέσει θεόμορφος, καὶ προσβάλων πάντοτε ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν ἱεραὶ αὐτοῦ, μνήμην τελοῦντων ἀεί.

ξ'. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις.

Χαίροις ἀθλητὰ Χαραλαμπες, ἱερατάτην ζῶν ἱερὸς ἐπόθησας, ἱερεὺς θεόμορφος, Ἰησοῦ πατικράτορος. καὶ ἱερεὺς, σκοτασμοῦ ἔσωσας, σεπτοῖς σοῖς λόγοις, λαὸς ἐν χάριτι καὶ μεταβέβηκας, πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ἀθλητὴν, αἵματι λυσάμενος, θεομακάριστε. ξ'. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Ἱερομάρτυς ἄνδοξος, ἱεροσυνῆς φάδρον, περικείμενος ἔνδυμα, τὸ βαφὰς τοῦ αἵματος, ἱερώτερον ἔδειξε, μιβὶ ἐσῆλθον, εἰς Ναὸν ἅγιον, τοῦ παντεπόπτου ἐμφανίζομαι ὅς, καὶ λειτουργῶν αὐτῷ, σὺν ἀγγέλοις τάξεσι, καὶ μετοχῇ, θείας λαμπρυνόμενος, ὃν μακαρίζομεν. Δόξα, ἦχος, δ'.

Λύτε τὸν πιστῶν τοὺς κάμνοντας, Νικὴν χορεύοντες ἐπικρατήσαντες, καὶ τὸν ἀθλοφόρον Χῷ τὸν Θεὸν ὑμνοῖς τιμήσωμεν, Χαραλάμπην τὸν ἔνδοξον. σήμερον γὰρ ὡς ἐωσφόρος ἀνέτειλε, καὶ καταφωτίζει τὰς διανοίας τῶν πιστῶν. τὸν ὑμνοῦσι καὶ πόθῳ, ἐπιτελοῦντων τὸν μνήμην αὐτοῦ τὸν σεβάσμιον. Καὶ νῦν. δὲ.

Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Νῦν

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον, τὰ ξεπάρια.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου, ἦχος, δ',

Τὸν δρόμον τετέλ. ζήτει ἔμφρονα εἰς τὸν Παράκλησιν. δὲ, τὸ ἀπὸ ἀ.

Ἀπέρας ἐν τοῦ μεγάλου ἐπερινῷ, μὴ τὸν πρεσβυμιακὸν, τὸ πρῶτον ἀντίφωνον. Τὸ Μακάριος ἀνὴρ, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα.

Ἰσοδύναμα στιχ. ἡ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, πβ'. Ὁ λύων ἀποθέμενος.

Ὅλος ἐν νόμοις. ἀνατεθεὶς τοῦ Δεσπότου τὸν ἐπόθησας, καὶ αὐτὸν τοῖς ἴχνεσιν ἠκολούθησας. καθαρθεὶς πάσης δὲ, τῶν παθῶν κηλίδος, θείαν χάριν κατεπλούτησας, πλέον ἱάματα, καὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα. καὶ μάρτυς ἐχρημάτισας, πάσαις προσβολαῖς τῶν κολάσεων ἀκλόνητος μένας, διὰ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ ἐν σαρκὶ ὃν ἐκτενῶς καθικέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἅλις προσκυνήσωμεν, σὺν τὸ σεπτὸν σῶμα, τὸ πάντιμον ριχώτατον, ἀθλητὰ Χαράλαμπες, καὶ ἐπιτίθεται τὴν ψυχὴν ἄφθορον, καὶ τὴν νῦν ἄστυλον, διετήρησε σωζόμενος, θείας δόξης σε, ἔνδοθεν πλουσίας ἀέφλεγε καὶ φέρειν τὰς κολάσεων. ἅπασαν ἰδέαν ὑπέθησε Μάρτυς ἀθλοφόρε, Χῷ τὸν παθημάτων κοινωνὲ ὃν παῤῥησίᾳ ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαρὰ τὸν ὑπέρλαμπρον, καὶ τὸν ὑπέρτιμον δόξα, ἀθλήσας κεκλήρωσαι, καὶ τὸν ἀνίζουσαν ἀγαλλίασιν. Ἱερεὺς ὅσιε, ἀθλητὰ τίμιε, στρατιῶτα θαυμάστε, ὁ τὰ στρατεύματα, καὶ

τὰς

ὰς παρατάξεις τȣ̃ δράκοντος, αἱ μάτων σȣ τοῖς ῥȣ̃μασιν, ἄρ-
ιν καταλύσας τῇ χάριτι, καὶ θεία ἐντȣ̃ξει, νεκρȣ̀ς ἐξανα-
ίσας ἀληθȣ̃ς, & παῤῥησίᾳ δεόμȣ̃ος, ὑπὲρ τȣ̃ ψυχῶν ἡμῶν
Ἑτέρα τȣ̃ τρόπȣ̃ ἡ χ̄, δ̄. Ὡς ῥȣ̃μαῖον ἐν μαρτυσι.

Ἀνδρειότερος τερατότερος, & χαλκȣ̃δωματότερος, & σιδήρȣ
γέγονας ἰσχυρότερος παραχωρεῖ γὰρ τȣ̃ κόμματος, καὶ θάτερον
ὑμῶν, τȣ̃ πȣ̃ ἕκαστον πυρὶ· σὺ δὲ ἄκαμπτος ἔμεινας, καὶ ἀνά-
λωτος, πολυβότρυς ἰδέας τȣ̃ βασάνων δοκιμάσας παραδόξως
ὦ Χαράλαμπες παράσχε.

Ἐρεῦς ὥσπερ. τρέφηνας, & Θεῷ παρισάμενος, & αὐτȣ̃ Χα-
ράλαμπες προσερχόμενος, ἐκαλλοβίῳ ἐναίματι, οἰκείῳ δὲ
ἁλίσας, & χειρὶ μαρτυρικῇ, ἀμωμίας θυμίαμα, προσενήνο-
χας εὐδαιμόνων ἀπάταις τȣ̃ Χῷ δε, τȣ̃ σωτῆρι καὶ δεσπότῃ,
καὶ εἰς ἀεὶ βασιλεύοντι.

Ἑρέα προσάγοντα, καὶ ἀμνὸν προσαγόμενον, τὸ αὐτὸ ἀμφό-
τερα σὺ παν ὕψωσε, περιχαρῶς ὀνομάζομεν, ὡς ὄντα ἑκάτε-
ρα αὐτȣ̃ καὶ τȣ̃ Θεῷ, ὡς πανάμωμον σφάγιον ἱεροάθλε, τȣ̃ Χῷ,
κλυσιώτατε ἀθλοφόρε τȣ̃ σωθῆναι τȣ̀ς τιμῶντας, τὸν πάν-
οιδιμον μνήμην σȣ.

Δέκα. ἡ χ̄, πβ̄.

Ἡ μέρον, ἐξέλαμψον, ἡ φυδρὰ καὶ σεβάσμιος μνήμη τȣ̃ ἱε-
ομάρτυρος Χαραλάμπȣς ὑπὲρ τȣ̃ ἥλιον τῇ ἐκκλησίᾳ τȣ̃ Χῦ
τȣ̃ πιστῶν τὰς καρδίας νοητῶς καταφωτίζουσα, & τȣ̃ θαυμάτων
τȣ̃ χλὴ καθιλαρύνουσα. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι & φιλομάρτυρες
πιστοὶ δοξολογήσωμεν τȣ̃ παυηγύρει αὐτȣ̃ καὶ τὰς ψυχὰς ἐλαμ-
πύνοντες, πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν! ἱεροάθλε Χαράλαμπες, τȣ̀ς
τὴν μνήμην ἐτησίως ἐκτελȣ̃ντας, καὶ ἐπικαλȣμένȣς τὸ ἅγι-
ον ὄνομα, πειρασμῶν νοσημάτων, & παθῶν ἀπάντων ἐλεȣθέρωσον

πα

παῤῥησίαν γὰρ ἔχεις πρὸς Κύριον, ὡς ἱερεύς τε καὶ Μάρτυς, τȣ̀
πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑπὲρ τȣ̃ ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ἦχ̄. Τίς μὴ μακαρίσει σε.

Εἴσοδος τὸ προκείμενον Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΤΑδελέγει Κύριος πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ
συνηθροίσθησαν ἄρχοντες ἐξ αὐτȣ̃, τίς ἀναγγελεῖ τȣ̀το
ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκȣστὰ ποιήσει ὑμῖν, ἀναγεγραμ-
μένȣς Μάρτυρας αὐτȣ̃, καὶ δικαιωθήτωσαν, & εἰπάτωσαν ἀληθῆ
γενέσθωσαν μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς κȣ̃ ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν
ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγώ
εἰμι ἐμπροσθεν μȣ οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, & μετ ἐμὲ οὐκ ἔσται ἐγω
εἰμι ὁ Θεός, & οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμὲ ὁ σώζων, ἐγὼ ἀνήγγειλα & ἔσω-
σα, ἀνέδοσα & οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος, ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες
καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, & οὐκ ἔστι ἐξ
χειρȣ̀ς μȣ ἐξαιρούμενος, ποιήσω, & τίς ἀποστρέψει αὐτὸ ἐπ
λέγει Κȣ̃ ὁ Θȣ̃, ὁ λυτρȣμενος ὑμᾶς ὁ ἅγιος ἰσρ̄λ.

Προφητείας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιων ψυχαὶ, ἐν χειρὶ Θεȣ̃, & οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος
ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κακω-
σις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ ἡμῶν πορεία σύντριμμα οἱ δὲ εἰσὶν ἐν
εἰρήνῃ, καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτȣ̃ γέμει
ἀθανασίας πλήρης & ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθή-
σονται. ὅτι ὁ θεὸς ἐπείρασεν αὐτȣ̀ς, & εὗρεν αὐτȣ̀ς ἀξίους ἑαυτȣ̃,
ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτȣ̀ς, & ὡς ὁλοκάρπωμα
θυσίας προσεδέξατο αὐτȣ̀ς, καὶ εὐκαιρῷ ἐπισκοπῇ αὐτȣ̃ ἀνα-
λάμψουσι & ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμȣ̃νται, κρινȣ̃σιν
ἔθνεσι & κρατȣ̃σι λαῶν, & βασιλεȣ̃σει αὐτȣ̃ κύριος εἰς τȣ̀ς

αἰῶ

αἰῶνος, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ συνεμένουσιν αὐτῷ ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυ. ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπεραστιεῖ αὐτοῦ. λήψεται πανοπλίαν ἡ ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον λήψεται ἀσπίδα ἁγιοτητος ἀνίκητον. ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου νεφῶν ἐπισκοπῶν ἀλοῦνται, καὶ ἐκπεσοῦνται θυμῷ πλήρης ῥιφήσονται γάλαζαι. ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης. ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιβήσεται θρόνους δυνατῶν. Ἀκούετε οὖν βασιλεῖς, καὶ συνίετε. μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυ ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυνατεία παρὰ ὑψίστου.

Εἰς τὴν Δεσπότιν τὴν Θεοτόκον. ἦχος πλ. δ'.

Ὑπερεῦσι καὶ μάρτυσι δόξαν φέρεις, μάρτυς Χαράλαμπες, ὁ τῶν ἀθλητῶν ἀθλητὴς σεμνὸς, καὶ Χριστοῦ σοῦ τὸν σωτήριον. διὸ

διὸ ἐν ἑκατέροις εὐαρεστήσας αὐτῷ τῷ Χῷ πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, σὺν τοῖς ἄνω λειτουργοῖς, ἐν φωτὶ νῦν αὐλιζόμενος.

ἦχος α'.

Ἀγιώτατε μάρτυς, καλὸν ἀγῶνα ἠγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλεκας, τοῦ μαρτυρίου σου πολύαθλε Χαράλαμπες. διὸ ἐν ὑψίστοις μετ' ἀγγέλων χορεύων αὐτάξια τῶν πόνων σου, εἰλήφως τὰ ἄνω βασίλεια. ἀλλὰ πρέσβευε Χῷ τῷ θεῷ, λυτρωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου. ἦχος πλ. α'.

Φωταυγὴς τοῦ Ἱερομάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς ἥλιος τοῖς πέρασι, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα. διὸ παμμακάριστε Χαράλαμπες, ἱκέτευε Χῷ τῷ Θεῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ἦχος β'.

Ἄνωθεν τὴν χάριν παρέχοις τοῖς ἀνόσοις, Ἱεροάθλε Χαράλαμπες. καὶ πνεύματα διώκεις τῇ ἐπικλήσει Χῦ. καὶ τοὺς νοσοῦντας τὴν ἴασιν δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ θεράπων γνήσιος. ἀλλὰ πρέσβευε Χῷ τῷ Θεῷ, τοῦ δωρηθῆναι τῷ Κόσμῳ εἰρήνην σαθρῶν, καὶ τοῖς σε πόθοῦσιν ἐλευθέρωσον τοῦ ἀφανοῦς θανάτου, δόξῃ τὸ μέγα σου ἔλεος. Δόξα. ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλόχριστοι καὶ φιλομάρτυρες, ὁμοφρόνως ἀσαντες εὐφημήσωμεν, τὸν τοῦ Χῦ ἀθλοφόρον. τὸν ὑπὲρ τῆς δόξης βάτας καλῶς ἀγωνισάμενον, καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀναδησάμενον. τὸν φωστῆρα τῆς οἰκουμένης, καὶ ἀειλαμπέστατον ἀστέρα τῆς ἐκκλησίας. διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἴπωμεν. παυσαύμασε Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες. ἡμῶν ἡμῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων σρῖα, καὶ ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου ἀρρωστημάτων ἐλευθέρωσον, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. ἦχος α'.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ πάντες

καταλῆξεως. τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον. τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, καὶ ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν κ. στίχ. στιχηρά.

Προσόμοια. ἦχος, α. Τῶν οὐρανίων παγμάτων.

ΔΕῦτε ἐν οἴκῳ Κυρίου, πανηγυρίσωμεν. ἐν τῇ λαμπρᾷ καὶ θείᾳ καὶ τερπνῇ φωταγωγίᾳ, τοὺς ὄντως σεβασμίους καὶ εὐκλεεῖς, Χαραλάμπους τοὺς μάρτυρας. καὶ τὸν Χν τὸν δοξάσαντα τὴν αὐτοῦ, ἐπὶ γῆς μνήμην δοξάσωμεν.

στχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

ΤΟῖς σοῖς ἐπαίνοις βρισμάκαρ, νῦν καταστέψωμεν. τὸν νικηφόρον ὄντως, καὶ ἐρίτιμον κάραν, τοῦ θείου Χαραλάμπους καὶ πρὸς αὐτὸν, ὁμοφρόνως βοήσωμεν. τοὺς τὴν σὴν μνήμην τελοῦν. τας χαρμονικῶς, σῶσον Μάρτυς τοὺς πρεσβείαις σου.

στχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάσωσεν ὁ Κύριος.

ΩΣπερ χρυσὸς ἐν χωνείᾳ, δοκιμασθεὶς ἀθλητὰ, καὶ τὰς νικφόρας πάσας, ὑπομείνας τῶν ἄθλων, ἀνέπτης σεφηφόρος εἰς οὐρανοὺς, καὶ πρεσβεύεις Χῷ τῷ Θεῷ. ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων σε τὸ σεπτὸν, καὶ ἐτήσιον μνημόσυνον. Δόξα. ἦχος, πλβ'.

ΙΕρεὺς ἐνομώτατος, μέχρι τέλους ἐχρημάτισας, βρισμάκαρ Χαράλαμπες. ἱερουργῶν γὰρ τὰ θεῖα καὶ ἄρρητα μυστήρια. τὸ αἷμα ἐξέχεας ὑπὲρ Χοῦ τοῦ Θεοῦ. καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον αὐτῷ προσήχθης, διὸ παρρησίαν ἔχων αὐτῷ. ἐκτενῶς πρέσβευε ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ ἐκτελούντων, τὴν θείαν μνήμην σου καὶ τοὺς αὐτὴν γεραίροντας, ῥυσθῆναι λοιμικῆς νόσου, καὶ ἀφυδίου θανάτου καὶ πάσης περιστάσεως. Καὶ νῦν. Δόξα. ὁ ποιητὴς Ἀπολυτίκιον ἦχος, δ', Καὶ βόσωνι μέτοχος Καὶ νῦν Τὸ ἀπόρρητον. ζήτει. ἐν τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ, θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν. εἶτα. τὸ βοσπάριον τοῦ

τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν δόξα. εἰς τὴν α. στιχολογίαν. Κάθισμα.

ἦχος. πλδ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

ΘΕίκην παντοδυνάμου ἀναλαβὼν, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλὼν. ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημοῦν τοὺς ἀγῶνάς σου. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυροπλήμενος. τοὺς μυρίους πόνους, γενναίως ὑπήνεγκας. Ὅθεν ἐπαξίως, τοῖς ἐτοῦσί σε νέμεις. τὰ θεῖα χαρίσματα, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες. πρέσβευε Χῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου. δόξα, ὅμοιον.

ΘΕῖον, ἐξάστας ἀστὴρ θεοφεγγὴς, ὁ χῷ ἀνατείλας τοῖς ἐπὶ γῆς. τὸν θεῖον Χαράλαμπον, καὶ ἀοίδιμον μάρτυρα. διὰ αὐτοῦ τὸν ζόφον, τῆς πλάνης ἀπήλασε. καὶ Τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν. τοῦ πνὸς ἔλαμψεν. ὅθεν οἱ τὴν μνήμην, τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντες, πιστῶς ἑορτάσωμεν, καὶ βοήσωμεν λέγοντες, Ἀθλοφόρε πολύαθλε. πρέσβευε Χῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, Τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν, Δόξα.

ΤΗν οὐρανίου πύλην καὶ κιβωτὸν, τὸ πανάγιον ὄρος τὸ φωταγωγὸν νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸ λογικὸν Παράδεισον, τὸ εὖας τὴν λύβωσιν. τὸ οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον. ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου καὶ ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. διὸ τοῦ βοῶμεν αὐτῇ πρέσβευε τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς εὐσεβῶς πρεσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν. Καθίσματα.

ἦχος, α. Τὸν τάφον σου σῆρ.

ΑΘλήσας καρτερῶς, προσομοιώσας τὴν σάρκα. Χαράλαμπες σοφὲ, τοῦ κοῦ πρεσθύμως. Ἱερεὺς ἀξιάγασε, ἀθλητὴς τε ὡς ἔνδοξος. Ὅθεν ἔλπιδας δεῖ τὸν τὸ σέφος Τρισμάκαρ. καὶ τοῖς θαύ

θαύμασι, κατεκοσμήθης ἀξίως. ἀοίδιμε μάρτυς Χυ.

Δόξα. ὅμοιον.

Εὐψύχως τὸν καλὸν, διήνυσας ἀγῶνα. ἐνίκησας ἐχθρὸν, τὸν πολέμιον μάρτυς. βραβεῖα καὶ θαύματα, ἐκ θεοῦ κομισάμενος. Ὅθεν σε πᾶσα, ἡ τῶν ἐθνῶν Ἐκκλησία. μακαρίζει σε. ἐν τῇ σαρκὶ ἡμέρᾳ, συμφώνως Χαράλαμπες.

Καὶ νῦν. Δι.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ δεσπότου δοχεῖον. ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπωκότας εἰς χάος. δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πασμάτων θλίψεων. σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σρία. καὶ βοήθεια. καὶ κραταιὰ προσασία. καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὸν πολυέλεον. καθίσματα. ἦχος, πλδ'. Τῷ σοφίαν.

Ἱερῶς τῷ ζωήν σου διατελῶν, Ἱερεὺς ἀνεδείχθης τοῦ λυχνοῦ. φωτίζων τοὺς πίσεισοι, προσιόντας ἑκάσοτε. καὶ ἐπιτέλει μέκαρ, ἐν θεῷ ἀπέσρεψας. Ὅθεν τῷ φωσφόρον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην. τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν. Ἀθλοφόρε Χαράλαμπες. πρέσβευε Χῷ τῷ Θεῷ, τῶν πασμάτων ἄφεσιν δωρήσαθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. ὅμοιον.

Φῶς τῆς χάριτος λόγῳ τὰς τῶν πιστῶν, ἐπαλείφων καρδίας θαυματουργὲ. ἀθλεῖν παρεσκεύασας, καὶ δοξοῦσθαι τὸν τύραννον. καὶ καλῶς τὸν δρόμον, τελέσας τὴν ἔνθεον. ἐπιτέλει δόξης, μαρτύρων ἠξίωσας. Ὅθεν σπουδάζοντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην τιμῶμεν ἀοίδιμε τὸν σωτῆρα δοξάζοντες. Ἀθλοφόρε Χαράλαμπες. πρέσβευε Χῷ τῷ Θεῷ. τῶν πασμάτων ἄφεσιν δωρήσαθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ. τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν. Δι.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ, χαῖρε κόρη καθέδρα βασιλικὴ. κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε. χλαμὺς ἁλουργόχρους, τιμαλφέσατον τέμενος. ἀστραπηφόρον ἅρμα, λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε. καὶ πᾶσας ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα. ἱερόσμυρτον σκήνωμα, Χαῖρε ἔνδοξε νύμφη ἠλιοσάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια. Οἱ ἀναβαθμοί. τοῦ δ'. ἦχος. πεφωνήθησαν. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Δόξα. τοῦ ἀθλοφόρου πρεσβείαις ἐλέησον. Καὶ νῦν. τῆς θεοτόκου πρεσβείαις ἐλέησον. Ἐλέησόν με ὁ θεὸς.

Ἀναγνώσματα. Ζήτει τῆς κ' ὀκτ. καὶ τὸ ἰδιόμ. ἦχος, πδ'.

Ἐλάμψε σήμερον, ἡ ἐτήσιος μνήμη, τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους. τοῦ δι' ἀγῶνος τὸν σῶμα ἐκδόντος θανάτοις, πολλοὺς συνθρωπῶν ἠθῶν ἀπελαύνουσα τῶν σκοτόμαιναν, καὶ ζωῆς ἀϊδίου πρόξενος γινομένη τοῖς πιστοῖς. τοῦτον εὐφημήσωμεν λέγοντες. χαίροις πανεύφημε, ὁ τὴν ψυχὴν ἄφθορον διατηρήσας, ὡς ἀδάμας σεβαστός. χαίροις ὁ χαρᾶν τῶν ὑπέρλαμπρον, ἐν οὐρανοῖς πληρωσάμενος. χαίροις ἱεροάθλε καὶ πανθαύμαστε, σεφηφόρε Χαράλαμπες. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἀποτελοῦντας τῶν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Εἰς τὸν ὄρθρον, κατὰ τὴν συνήθη σιχολογίαν. Καὶ ὡς τοῦ θεοῦ. εἰς η'. καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς ε'.

ᾠδὴ α'. ἦχος, πλβ'.

Ὡς ἐν πειρᾷ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Χορεύσαντες φρονίμως τὰ νοητὰ, οὐρανῶν σκηνώματα. καὶ λαμπόμενος φωτὶ, ἀνεσπερῶρύσαι με παθῶν. τὴν πρεσβείαις σου σοφὲ, ὅπως ὑμνήσω σε.

Φωτοφόρος σου μνήμη ἠλιακὰς, ἀπαστράπτει χάριτας. καὶ φω

φωτίζει τὺς πιστῶς, ἐν αὐτῇ τιμῶν τὰς σὲ χαρᾶς. λαμπροτάτης ἀληθῶς, ταύτης ἐπόνυμε. Δόξα.

Πᾶς ὑπ' αἱμάτων ῥυννίσι τὴν ἅλμυραν, ἀπιστίας θάλασσαν καταχλύσας ποταμὸς, ἀσεβείας γέγονας χῦ. καταρδεύων ἀληθῶς, τὴν ἐκκλησίαν ἀεί. καὶ νῦν. Ἦχ.

Τὶ μαρτιῶν κατεγίδες καὶ λογισμῶν, ἐναντία κύματα, ὑπὸ παθῶν ἐπαγωγὰ, ἐπ' ἐμὲ δίνηθεν τῇ σῇ, θνὲ κραταιᾷ, προσβείᾳ σῶσόν με.

ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐξειπεῖν, ὑπὸ θαυμάτων τὰ πλήθη, ἅπερ ἔδρασας ἔτι, ἐν τῷ βίῳ περιὼν. καὶ πρὸς θεὸν, μετελθὼν, ἀθλοφόρε μάρτυς ἀξιάγασε.

Λαμπὰς θείᾳ κρατωθεὶς, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, ὑπὸ ἀνόμων καθεῖλες. στρατιώτης ὡς σεῤῥὸς, χαράλαμπες ἀθλητὰ. ὡς πολίτης, θείας παρατάξεως. δόξα.

Αἱμάτων ῥυσάντες κρυνοὶ, σὺν τῷ σώματος πᾶσαν. ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δεινὴν πυρκαϊὰν, κατέσβεσαν τῇ ζυφῆς τῶν χειμάῤῥων, σοὶ δὲ προσεξύπνησαν. καὶ νῦν, Ἦχ.

Τὸν γίων ἅγιον θεὸν, πέτρας παναγία, ἁγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρὸς, καὶ πύλη μόνη χῦ. ἰὼ διῆλθε, σώζων τὸν ἀνθρώπινον.

Κάθισμα, ἦχος, γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Χαρᾶς ἡμνήμησε, μάρτυς Χαράλαμπες, θείας λαμπρότητος, Κόσμῳ ἀνέτειλε. πλήρης σοφὲ παρεκτικὴ, διάκεσαι τὴν κακίαν. Ὅθεν ἐκόσμησας σὲ αὐτὸν, παναοίδιμε, σολαῖς τὴν ἀθλήσεως ἐξ οἰκείων αἱμάτων σου. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν μὴ ἐλλίπῃς, προσεβδίωνεις τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Ἦχ. Τὴν ὡραιότητα τὴν παρ.

ὠδὴ

ὠδὴ δ'. Χῦ μὲν δυνάμεις.

Ὡράϊος γέγονας, χρισθεὶς ἐν αἵματι, τὴν σεπτὴν μαρτυρίας καὶ καλλονάς. ταύτην κατηγλάϊσας Χαράλαμπες ὑπὸ ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα καὶ στήριγμα.

Λαιμόνων ξόανα, τῇ σῇ σωεξίστας. Ἀθλοφόρε ἀνδρείᾳ Ναὸν σαυτὸν. τοῦ ἁγίου πνὸς, ἐκ καρτερίας ἀτρόμου δοὺς, σήλην δείξας καὶ ὑπόδειγμα. Δόξα.

Ἰς ὕψος αἴροντες, τὰς χεῖρας ἔνδοξε. οἱ τὴν σκότους προσάτας σὺν τὰς πλάνας, ἔξεον τοῖς ὄνυξι. τὸν δι' ἀιῶνος ἀληθῆ, προσκυνοῦντές σοι ἀπόλωσιν. καὶ νῦν.

Ἰσχύς μὲν ὕμνησις, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐν σὺ ἀνατείλας ὑπερβολῇ. Πάναγνε χρηστότητος, καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

Ὠδὴ ε'. τῷ θείῳ φέγγεισου ἀγαθέ.

Τὸ θεῖον πάθος τοῦ δι' ἡμᾶς, πάθη ὑπομείναντος σεῤῥῶς. μάρτυς Χῦ μιμησάμενος, φέρεις τὰς ἐν ὅλῳ σώματι ἐνδοξε, ὑπὸ πλῶν φεσπλώσεις καρτερικώτατα.

Τὴν ἀλογίαν ὑπὸ διωκτῶν, λόγος ὁσιωτάτης πρὶ ἐπανορθώμενος πάνσοφε. λόγον τοῖς ἀλόγοις, σαφῶς ἐνετίθησι, λυθῆναι ὑπὸ δεσμῶν σε, διαγορεύουσιν. Δόξα.

Τοῖς ὀβελίσκοις φεωνηθεὶς, ἔβωσας καρδίαν τοῦ δεινοῦ. ὑπὸ γηγενῶν πολεμήτορος. λόγχῃ τῆς ἀνδρείας ἐκ καρτερίας σε, θεόφρον Ἀθλοφόρε, ἀξιοθαύμαστε. ἐκ νῦν. Ἦχ.

Τῷ θείῳ φέγγεισε ἀγαθὴ, τὴν ἐσκοτισμένην μου ψυχὴν, ἡ δωρεᾶς φωταγώγησον. καὶ φρὸς σωτηρίας ξίβον ὁδήγησον, ἡμῶν τὸν σωτῆρα, Χῦ κυήσασα.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Λαμπὴρ ἐκπεμπόμενος, τῷ τῶν ἀθλήσεσι φωτὶ. φωταγωγῶν καὶ φω

πάρατα, ὁμολογῆς τὸ ὄνοματῦ χῦ. Τυραννων ἐνώπιον, ἀθλοφόρε Κυρίου ἀξιάγασε.

Ἐν θέῳ πυρώδφος, ἀγαπήσεως πυρός, τῷ δρεσισμῷ τ πίστεως, τ δυσεβῶντων ἔσβεσας τὴν πυρὰν. Χῦ τὰ θαυμάσια, τοῖς ἀπίστοις δεικνύων ἀξιάγασε.

Ζῶης ἐφιέμφος, ἀθανάτων τ σαρκὸς, Χαράλαμπες ἐνέκρωσας, τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις καὶ θεσβυχῆ, νεκροὺς ἐξανέστησας ἀνυμνῶν, τὸν ἐν πᾶσι σεδοξάσαντα.

Ἀθῶν μελοδίμφον, ἀναντίαις θεσβολαῖς, Μάρθεῦ σεβέσον, ὡς ἀπαθείας πέξασα τὴν πηγὴν. πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγα, τὸν ἄνω τὸ μέγα καταφύγιον.

Κοντάκιον ἦχος δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡσίαζον περίδοξον, ἐν ἀθλητῶν ὁμόζοσον. ἡ ἐκλησία ἐν ὕμνοις δοξάζει σε, ἡ τ πιστῶν Χαράλαμπες, ἡν τῆς σῆς μυστικίας λοιμικῆς ἀθενείας, ἐν πάσης θλίψεως, ἐν κακώσεως, θεριφύλατ τε ἀδιαλόβητοι, καὶ ἀπήμαντον ὡς τὸ χῦ θεράπων πολυθαύμαστος. Ὁ οἶκος.

Ὁν μαρτύρων συνόμιλον ἅπαντες, ἐν ὠδαῖς ἐν ὑμνῳδίαις τιμήσωμεν, ἔρασὴν ὡς χῦ γνησιώτατον, καὶ ἐχθρῶν ἀοράτων ἀντίπαλον. ὅς τις ἐν ὁρατῶν καθεῖλε φρυάγματα, τὴν δὲ πίστιν χῦ κατεβάπωσεν, λοιμικῆς δὲ τῆς νόσου ἐλατὴρ πεφανέρωται. ὅς τὸ χῦ θεράπων πολυθαύμαστος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ι'. ι'.

Μαρτύρων τὸ ἅγιον Ἱερεμάρτυρος

Χαραλάμπους.

Κατηξιώθης χαράλαμπες ἐν ἔθνεσι.

Καὶ λαμπρότητος καὶ χαρὰ τῶν μαρτύρων.

Τῇ δεκάτῃ χαράλαμπες ὢν τιμάθης ἀπόλαμον.

Ἐπὶ τοῦ χρόνου τοῦ δυσεβοῦς Σεβήρου ἦτον εἰς τὴν Ἀσίαν ἕνας ἡγεμὼν ἀπηνὴς καὶ ἀνήμερος. Λυκιανὸς ὀνομαζόμφος, ὅς τις ἐβασάνισε πολλοὺς χρεστιανοὺς διὰ νὰ ἀρνηθῶν τὴν δυσέβειαν. νὰ προσκυνοῦσιν ἀνάθεμα εἴδωλα, καὶ μαθὼν ὅτι ὀκεῖς εἰς τὴν πόλιν τῆς μαγνησίας ἦτον ἕνας ἱερεὺς χαραλάμπης ὀνομαζόμφος, καὶ ἔβριζε τοὺς θεοὺς διδάσκωντας τοὺς λαοὺς παῤῥησίαν νὰ πιστεύσιν εἰς τὸν Χρεστὸν, ἐθυμώθη, καὶ ἔστειλε στρατιώτας νὰ τὸν τ φέρουσι, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἠρώτησε διατί ὀκαταφρόνα τὰ εἴδωλα ἐν τὰ βασιλικὰ δόγματα. ὁ δὲ ἅγιος ἀπεκρίνατο. ἐγὼ ὑπακούω τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως χῦ τὰ δίκαια καὶ σωτήρια πρόσταγματα. ἀμὴ ὁ Σεβῆρος γραφογήϊνα καὶ ἀσιμίστα λόγια, ἐπειδὴ πρόσκυνα τε σκυφάτε διὰ θεοὺς ἀναίσθητα καὶ ἄψυχα εἴδωλα. καὶ παραδίδει τὰς ψυχάς σας εἰς θάνατον, ἀμὴ ὁ δεσπότης μου Χρεστὸς δίδει ζωὴν αἰώνιον ἐν μακαριότητα εἰς τοὺς δούλους του. ἐν ὅπου θὲ καλεσθῆ τὸ πανοδιώαμον αὐτοῦ ὄνομα φεύγουν οἱ δαίμονες ὅπου προσκυνᾶτε, ὡς ὑπὸ χείρεσι ἐν ἀνίσχυροι. καὶ πᾶσα ἀσθένεια ἀνίατος ἰάζεται. λέγει τὸν ἄρχων, ἄφες τὴν θεολογίαν γέροντα, καὶ κάμε ὡς φρόνιμος τὸ συμφέρον σου, προσκύνησον τοὺς θεοὺς, πρὶν δοκιμάσῃς τὰ σκληρὰ καὶ πάνδεινα κολαστήρια, ἐν ὁ ἅγιος, ἐὰν δὲ βασανισθῶ ἐγὼ ἐδῶ πρόσκαιρα, δὲν κληρονομοῦμεν τὰ αἰώνια ἀγαθὰ εἰς τὸν παράδεισον, τότε ταραχθέντες οἱ ἄρχοντες, ἔφερον τὰ δυνότερα κολαστήρια λέγοντες. θῦσον τοῖς θεοῖς καὶ ἡ κεφαλή· καὶ ὁ ἅγιος. μὴ γένοιτο. νὰ γένω τόσον μωρὸς καὶ ἀνόητος, νὰ προσκυνήσω τοὺς ἀναισθήτους δαίμονας ὁποῦ σέβεσε. οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ ροβῶντα τὴν δύναμιν τοῦ σαρῦ ἐν φεύγουσι. τότε ἐγύμνωσαν αὐτὸν, καὶ λαβόντες χειράγρας, ὀκατεξέχιζαν ἀπὸ τὴν κεφαλὴν ἕως τοὺς πόδας τὰς σάρκας τοῦ. ὁ δὲ μακάριος ὑπομένων

μενων γυναίως αὐτῶν τῶν ἀνθρωποιτον βάσανον, καὶ εἰς ὅλον τὸ σῶμα δεινῶς παρατρόμενος ἔλεγον. εὐχαριστῶσας ἀδελφοὶ, ὅτι βασανίζοντές μου τὸ σῶμα προξενᾶτε τῆς ψυχῆς μου εἰς τὴν μέλλοντα αἰῶνα αἰώνιον μακαριότητα. ταῦτα λέγοντος τοῦ ἁγίου, οἱ ὑπηρέται ἐθαύμαζον. καὶ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἄρχοντας. τῶν ἀτιμίαν νομίζει τιμῶν ἑαυτῶν ὁ ἄνθρωπος, καὶ τὴν βάσανον ἄνεσιν, μήπως καὶ εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστὸς, καὶ ἦλθε νὰ μᾶς δοκιμάσῃ διὰ τοῦ τοιαύτης χειράγρας ἀποτομόνουσι, καὶ δὲν ἐξεχίζει πλέον τὰς σάρκας του; ταῦτα ἀκούσας ὁ δυξέθυμώθη, καὶ ὑβρίζοντας τοὺς ὑπηρέτας, πῶς ἦσαν ἀμελεῖς, καὶ ἀδύνατοι, ἄρπασε τὰς χειράγρας ἀπὸ τὰς χεῖρας τους, καὶ ἄρχισε νὰ ξεχίζῃ τὸ σῶμα τοῦ ἁγίου μὲ πολλοὺς ὀργοὺς ὁ θεόργητος, ἀλλὰ παραυτοῦ ἔφθασαν ἡθέλα δικῆ τὸν ἄδικον, καὶ ἐκόπησαν (ὦ τοῦ θαύματος) ἀπὸ τοὺς ἀγκῶνας αἱ χεῖρές του καὶ ἐκρέμουνταν εἰς τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρος. αὐτὸς δὲ ὁ δείλαιος ἔπεσε καταγῆς φωνάζοντας. βοήθα μου ἡγεμῶν, ὅτι μάγος εἶναι ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος. πλησιάσας οὖν ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἰδὼν τὰς χεῖρας τοῦ δυκὸς κρεμασμένας εἰς τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρος, τοῦ ἔπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον. τὸ ὁποῖον ἔστρεψεν ὀπίσω παραυτοῦς εἰς τὸν ζάχηλον. καὶ ἔμεινον ἐλεεινὸν θέαμα. τότε ἡ πόλις ὅλη τῆς μαγνησίας ἐφοβήθησαν, καὶ ἐπαρακαλοῦσαν τὸν δίκαιον λέγοντες. ἀπόστρεψον ἀφ' ἡμῶν τὸ ὀργοῦ σου κύριε ὅσιε ἵνα σὲ προσάσει ὁ Χριστὸς, νὰ ἀποδίδῃς κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ νὰ ἀνταποδίδῃς τοὺς μισοῦντάς σε; λέγει τοὺς ὁ ἅγιος. ζῇ κύριος ὁ θεός μου. δὲν εἶναι δόλος εἰς τοῦ γλωσσάν μου. ἀλλὰ ὁ κύριος ἐπαίδευσεν αὐτοὺς ὡς χήρωνας, διὰ νὰ δώσῃ ἐσᾶς ζωὴν αἰώνιον. τότε τὸ πλῆθος ὅλον ἐβόησαν πρὸς κύριον λέγοντες. μὴ μᾶς ἀπολέσῃς δέσποτα. ἀλλὰ συγχώρησόν μας εἰς ὅσα ἐπαίσαμεν. καὶ ὅτι πολλοὶ ἐπίστευσαν. ὁ δὲ δυξὲ δέετο τοῦ ἁγίου λέγωντας. ἄγγελε τοῦ

τοῦ Θεοῦ καὶ οὐράνιε ἄνθρωπε, βοήθησόν μοι τῶν τάλαντι. ἰδοὺ ἔχει τὸ βάρος τῶν χειρῶν μου ἀπάνωσου. καὶ ἐγὼ ὑπομένω τὸν πόνον καὶ βάσανον. λοιπὸν ἰάζευσόν με. νὰ λυζωθῶ ἀπὸ τὰς ὀδύνας. καὶ ἐσὺ ἀπὸ κόπον καὶ μέριμναν. καὶ ἐὰν λάβω τὴν ἴασιν, νὰ πιστεύσω εἰς τὸν θεόν σου βέβαια. ὁ μὲν ἅγιος ἤυξα τὸ ταῦτα πρὸς κύριον· εὐχαριστοῦμέν σοι δέσποτα, ὅτι μᾶς φυλάγεις πάντοτε. ἐπιβλέπον εἰς τὰ πεινῶσιν καὶ πεπονημένων. καὶ λύσον αὐτοὺς ἀπὸ τὰ δεσμὰ εἰς δόξαν σου. τότε ἦλθε φωνὴ λέγουσα. χαίροις ἀθλητὰ χαράλαμπρε, ἀγγέλων συνόμιλε. καὶ ἀπὸ ὅλων ὁμοῦ σπεύσασα τὴν δεσπίνου. καὶ δίδω τοῖς ἀθενέσι τὴν ἴασιν. καὶ παραυτοῦς ἰαζεύθησαν, καὶ πιστεύσας ὁ δυξὲ βαπτίσθη εἰς τὸ ὄνομα πατρὸς υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος. ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔπαυσε τὸν διωγμὸν τῶν χριστιανῶν ἕως νὰ δώσῃ τοῦ βασιλέως ἐδόσιν, τότε ἐσυνάγουν τὸν ὅλοι τὴν μαγνησίας, καὶ ἀσίας πρὸς τὸν ἅγιον. καὶ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἐβαπτίζουνταν. πολλὰ δὲ θαύματα καὶ ἰάματα εἰς τοὺς ἀθενεῖς ἐτέλει καθ' ἑκάστην ἡμέρας. τυφλοὶ ἀνέβλεπαν. χωλοὶ καὶ κυρτοὶ ἐπεριπατοῦσαν. δαίμονες ἔφευγον. νεκροὶ ἀνεστένουνταν, καὶ πᾶσα νόσος καὶ ἀθένεια ἰαζεύετο τὰ ὁποῖα βλέπων ὁ ἡγεμὼν ἀπῆλθεν εἰς τὸν βασιλέα καὶ τοῦ ἀνήγγειλε διὰ τὸν ἅγιον ἅπαντα τὰ γενόμενα, ὡς ἀνωθεν εἴπομεν, ὁ δὲ σωβαρὸς σεβῆρος ταῦτα ἀκούσας ἐθυμώθη, καὶ ἔλεγον. διὰ τί ἀμελᾶτε θεοὶ αἰώνιοι καὶ δὲν ἐξολοθρεύετε ἀπὸ τοῦ γῆν τοὺς ἀσεβεῖς ὁποῦ σᾶς ὑβρίζουσι, καὶ εὐθέως ἔστελε στρατιώτας καὶ προσάσωντάς τους νὰ ἐμπήξουν καρφία εἰς ὅλον τὴν ῥάχιν τοῦ μάρτυρος ἔπειτα νὰ τὸν Σύρνον ἀπὸ τοῦ μαγνησίαν ἕως τὴν Ἀντιόχειαν. οἱ δὲ ἀπελθόντες, ἐκάρφωσαν τοὺς ἥλους μὲ πολλὴν ἀπλαγχνίαν εἰς ὅλον τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρος. καὶ δένοντάς τον ἀπὸ τοῦ γῆν ἀπάνω, τὸν ἐβάβιζαν ἀπιλεῶς οἱ ἀπάνθρωποι. καὶ τὸν ἐν-

ἀθ-

θισαν εμπαικτικῶς ἀπάνωθεν ἕνα ἄλογον. ὅταν δὲ τὸ ὑπήγασιν ἐς ἄλλο ἐλάλησε ταῦτα μεγαλοφώνως τὸ ἄλογον λέγοντας. ὦ ἱερεῖς καταράτοι στρατιῶται ὑπηρέται τοῦ διαβόλου.

Δὲν ἐβλέπετε πῶς εἶναι ὁ θεὸς μὲ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον; λύσετέ τον σκληροτράχηλοι, νὰ λυθῆτε καὶ ἐσεῖς ἀπὸ δεσμὰ ἀόρατα. τότε οἱ στρατιῶται φοβηθέντες. τὸ ὑπήγασι μὲ ἄνεσιν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, διὰ νὰ μὴ παρέβαν τὸ πρόσταγμα. ὁ δὲ διάβολος ἐμεταχηματίσθη εἶδος γέροντος. καὶ ἐφάνη εἰς τὸν σεβῆρον λέγοντας ἐμοὶ βασιλεῦ ἐγὼ εἶμαι ὁ βασιλεὺς τοῦ σκοτοῦς. καὶ ἦλθον εἰς τὴν πατρίδαμου ἕνας μάγος χαμελάλιτης χαλεπὸς. καὶ μὲ ἐπῆρον ὅλους τοὺς στρατιώτας. καὶ ἦλθα νὰ σὲ τὸ εἰπῶ νὰ φυλαχθῆς. νὰ μὴ πάθῃς τὰ ὅμοια. τότε ἤρεν τὸ ἅγιον. καὶ προσάσιν νὰ τοῦ καρφώσιν σύβλαν μεγάλην εἰς τὸ στῆθος. ἔπειτα νὰ φέρῃν ξύλα καὶ πῦρ, νὰ τὸ καίγουσιν ἕως νὰ ξεψυχήσῃ. ἐκάρφωσαν τὸ λοιπὸν τὸ σύβλαν, καὶ ἄρχισαν πολλοὶ τὸν ἐκατακαίγασιν. ἀλλὰ ποσῶς δὲν ἐβλάπτηκεν. ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ὅτι αὐτὸ μὲν ἔσβυσεν οἱ δορυφόροι ἐκυράσθησαν. ὁ δὲ ἅγιος ἀνέβαλε καὶ ἐξέκε το ὡς ῥόδον εὔσμον. ὅθεν ὁ βασιλεὺς εἶπε νὰ τὸν λύσῃ, νὰ τὸν φέρῃ πλησίον. καὶ λέγει του διὰ προφασιν ὁ βασιλεὺς τοῦ σκοτοῦς μὲ ἔκαμε καὶ σὲ ὕβρισα. ἀλλὰ μὴ κακίσῃς, καὶ εἰς ὅτι σὲ ἐρωτήσω δόσμου ἀπόκρισιν καὶ εἰπέμου πόσων χρόνων εἶσαι, καὶ τοῦ εἶπε πῶς ἦτον ρι γ'. χρόνων λέγει τον ὁ βασιλεύς. ἐπειδὴ τόσους χρόνους ἔζησας, πῶς δὲν ἔχεις τόσην γνῶσιν, νὰ ἐγνωρίσῃς τοὺς ἀθανάτους θεοὺς ἀλλὰ προσκυνᾶς τὸν Χριστὸν ὡς ἄγνωστος. καὶ ὁ ἅγιος. ἐπειδὴ πολλοὺς χρόνους ἔζησα ἐγνώρισα τὴν ἀλήθειαν. καὶ προσκυνῶ τὸν ὄντως θεὸν τὸν παντοδύναμον, καὶ οἰκτίρμονα. καὶ ὁ βασιλεύς. ἐσὺ δύνασαι καὶ νεκροὺς ἀναστήσας ὡς ἄλλος. καὶ ὁ ἅγιος αὐτὸ μόνον ὁ δεσπότης Χριστὸς δύ-

νεται νὰ κάμῃ καὶ ὄχι ἄνθρωπος. τότε προσάσσει ὁ σεβῆρος καὶ ἦλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ μέσον ἕνας δαιμονιζόμενος. ὅστις ἦτον ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν καὶ μισόκαλον λς'. χρόνους βασανιζόμενος. καὶ πλησίον τοῦ ἁγίου παραγυρόμενος ἐφώναζεν ὁ δαίμων ὡσπερ δεινῶς ὀδυρόμενος καὶ ὑπὸ πυρὸς φλογιζόμενος. Δέομαί σου δοῦλε τοῦ Χριστοῦ, μήμε φθείρῃς βασανίσῃς ἀλλ' εἰπὲ λόγον, καὶ ἐξέρχομαι. καὶ ἀνθείζῃς νὰ εἰπῶ καὶ τὸ ὄνομόν, καὶ τὴν αἰτίαν, ὅπου εἰσῆλθεν. τοῦτος ἔκλεψε τὰ πράγματα τοῦ γειτόνου τοῦ. καὶ τὸν κληρονόμον αὐτοῦ ἐφόνευσεν. ὅθεν εὑρίσκωντάς τον εἰς τοιαύτην ἀνομίαν ἀσχολούμενον, εἰσῆλθον εἰς αὐτὸν, καὶ τὸν βασανίζω τώρα χρόνους ἑξακοσίους καὶ τριάκοντα, τότε τὸν ἔπεσε τίμησι ὁ ἅγιος καὶ δυνήθη. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐθαύμασε λέγωντας μεγάλος εἶναι ὁ θεὸς τοῦ χριστιανῶν καὶ ἀλήθειαν. καὶ μεθ' ἡμέρας ξεῖς ἀπέθανεν ἕνας νέος. καὶ λέγει ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἅγιον, ἀνάστησον τὸν ἐκρὸν αὐτὸν ἐὰν δύνασε. καὶ ποιήσας προσευχὴν ὥραν πολλὴν ἀνεσάθηκε. ἔθεν πολλοὶ ἀπὸ τὸν χλὸν ἐπίστευσαν. ὁ δὲ ἔπαρχος Κείσαρος ἔπεσε τοῦ βασιλέως θαυμάσῃ ἐκ τοῦ τὸν τὸν ἄνθρωπον. ὅτι μὲ μαυτέας κάμνει τοιαῦτα τερατουργήματα. διὸ ὁ Σεβῆρος ἐμετανόμησε, καὶ λέγει τοῦ μάρτυρι. θῦσον τοῖς θεοῖς Χαράλαμπες, νὰ φύγῃς τὰ κολάσεια. λέγει του ὁ ἅγιος. ὅσον μὲ κολάσεις χειρότερα. τόσον μᾶλλον ἡ ψυχή μου δοξάζεται. τότε ὀργισθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐπρόσαξε νὰ δέρνῃν μὲ λίθους τὰς σιαγόνας του, καὶ μὲ λαμπάδας νὰ καύσῃν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ τὰ γένεια. τὸ δὲ πῦρ ἐπήδησε, καὶ ἔκαψε τοὺς περιεστῶτας ὑπηρέτας. καὶ θαυμάζων εἰς ταῦτα ὁ βασιλεύς, ἠρώτα τοὺς ἄρχοντας, τίς εἶναι ὁ Χριστός, ὁποῦ κάμνει τοιαῦτα τερατουργήματα, λέγει τον ὁ χείστος, ὁ ποῦ ἦτον ἔπαρχος. ἀπὸ πορνείαν ἐγεννήθη ἐκ μιᾶς γυναικὸς Μαρίας ὀνόματι. ὁ δὲ ἀείσαρχος ἀπεκείνατο. μὴ βλα-

σφη

σφηματᾶς ἔπαρχε. ὅτι ἐσὺ δὲν ἠξεύρεις τοιαῦτα μυστήρια. τότε ὁ βασιλεὺς ἐθυμώθη ὡς δαιμονισμένος ὑπέρμεγα. καὶ ὥρμησε νὰ πολεμήσῃ τὸν οὐρανὸν ὁ ἀνόητος. καὶ ῥίπτωντας σαΐτας εἰς τὸν ἀέρα ἐβόησε. κατέβα Χριστὲ εἰς τὴν γῆν, νὰ πολεμήσωμεν. εἰδὲ ἐγὼ ἀναβαίνω νὰ σὲ εὕρω, νὰ χαλάσω τὸ σεπέσμα. νὰ σβέσω τὸν ἥλιον. τότε γίνεται σεισμὸς καὶ φόβος μέγας καὶ ἀγανάκτησις. ὅτι ὁ κύριος ὀργίσθη, ὁ οὐρανὸς εἰς δένδρον ἐσείετο. καὶ αἱ ἄνω δυνάμεις δυνατῶς ἐσαλεύθησαν. καὶ ἀστραπαῖς καὶ βρονταῖς μεγάλαις ἐκτύπουν. καὶ δύθεως ἐκρεμάσθησαν εἰς τὸν ἀέρα, τε βασιλεὺς καὶ κύριος ὁ ἔπαρχος. καὶ ἐφώναζεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἅγιον. κύριέ μου Χριστὲ λαμπὲς δικαίως ἔπαθα. καὶ δέησε κύριον τὸν θεόν σου. νὰ μὲ λυτρώσῃ ἀπὸ τὴν παίδευσιν. καὶ νὰ γράψῃ τὸ ὄνομάτου εἰς ὅλας τὰς πόλεις νὰ τὸ δοξάζουσι. τότε ἦλθεν ἐκεῖ καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως γαλήνη ὀνόματι καὶ λέγει, πίστευσον εἰς τὸν κύριον, νὰ σὲ λυτρώσῃ ἀπὸ τὰ δεινὰ ὡς οἰκτίρμων καὶ πανάγαθος. ὅτι αὐτὸς ὁ Χριστὸς εἶναι μόνος θεὸς ἀδιάδοχος. τότε προσεκύνησε τὸν ἅγιον λέγουσα. παρακάλεσον τὸν κύριον, νὰ λυτρώσῃ ἀπὸ τὰς δυνάμεις τὸν πατέρα μου. καὶ ἐὰν πιστεύσῃ εἰδηκαλῶς. εἰ δὲ καὶ σὲ κάμνω μὲ τὸν θάνατον τέλειον. προσδεξαμένου λοιπὸν τοῦ ἁγίου, ἔπαυσε τοῦ θεοῦ ἡ ἀγανάκτησις, καὶ κατέβησαν εἰς τὴν γῆν ὁ βασιλεὺς μὲ τὸν ἔπαρχον. καὶ ἀπελθόντες εἰς τὸ παλάτιον ἔκαμαν δεῖπνον μέρας συλλογιζόμενοι τὸν φόβον τοῦ θεοῦ καὶ τὸν ἀγανάκτησιν. ἡ δὲ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως εἶδεν ὅραμα. καὶ τὸ κύφαρε πρὸς τὸν ἅγιον ἔπε λέγουσα, ἐφάνη μου πῶς εὑρέθηκα εἰς ἕνα περιβόλι ὡραιότατον μὲ δένδρη δυωδέστατα καὶ βρύσιν εὔμορφον καὶ ἦσαν πλησίον ὁ πατήρ μου μὲ τὸν ἔπαρχον, ὁ δὲ φύλαξ τοῦ παραδείσου ἐδίωξεν αὐτοὺς μὲ πυρίνην ῥάβδον, καὶ ἐμένα ἐσύχωσε, μὲ ἔβαλε μέσα μετὰ τιμῆς, καὶ λέγει μου. ἐσένα ἐδόθη ἡ κατοικία αὐτή, καὶ τοῖς ὁμοίοις σου.

σου. νὰ σωφρονεύεσθε πάντοτε. αὐτὰ εἶδα καὶ παρακαλῶσε διδάσκαλε, νὰ μοῦ εἰπῇς τὴν ἐξήγησιν, ὁ δὲ ἀπεκρίνατο. τὸ περιβόλι ὁποῦ εἶδες εἶναι τοῦ δικαίου ὁ παράδεισος, καὶ σὲ ἔβαλε μέσα ὁ δεσπότης Χριστός, διατὶ τὸν ἐπίστευσες, τὸν δὲ πατέρα σου καὶ τὸν ἔπαρχον ἐδίωξε. διατί μέλλει νὰ ἀπιστήσουν, νὰ μᾶς κακοποιήσουν οἱ ἀχάριστοι. οὕτως εἶπε. καὶ μὴ ἡμέρας λ'. ἐφωνόσκαλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν ἅγιον, καὶ λέγει τοῦ θυσιάσετε τοὺς θεοὺς, νὰ κάμῃ τὸν λόγον μου καὶ νὰ τιμήσῃς τοῦ λόγου σου. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο. τὰ λόγιά σου εἶναι πικρὰ καὶ ἀσύνετα, καὶ δὲν πρέπει νὰ σοῦ ὑπακοῦσω ὡς δοῦλος θεοῦ καὶ ὑπήκοος. ὀργισθεὶς οὖν ὁ βασιλεὺς ἐπρόσταξε καὶ τοῦ ἔβαλαν χαλινάρι εἰς τὸ στόμα ὥσπερ νὰ ἦτον ζῶον ἄλογον. καὶ ἐπέμπλον εἰς ὅλην τὴν πόλιν μὲ πολλὴν καταφρόνησιν. ὁ δὲ ἅγιος ηὔχετο λέγωντας. δέσποτα κύριε, ὁποῦ ἔπλασες τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸν ἐτίμησες καὶ τὸν εἰκόνασε καὶ ὁμοίωσιν, ἐπίβλεψον εἰς τὴν μανίαν ταύτην καὶ ἀπειλὰς τοῦ τυράννου. ὅτι ταῦτα πάσχω διὰ τὸ ὄνομάσου τὸ ἅγιον. ἡ δὲ γαλήνη ἐσυμβούλευν ὥραν πολλὴν τὸν πατέρα της, νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, καὶ νὰ πιστεύσῃ εἰς αὐτὸν τὸν θεόν, ὁποῦ ὡμολόγησεν, διὰ νὰ μὴ κολασθῇ αἰώνια. ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἀσύνετος οὐδὲν ὠφελήθη. ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐβάπη. καὶ τὸν ἐπρόσταξε νὰ θυσιάσῃ τὰ εἴδωλα. αὐτὴ δὲ ἡ πάνσοφος διὰ νὰ τὸν ἐμπαίξῃ τοῦ ἔταξε νὰ τὰ προσκυνήσῃ. καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν ναὸν τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, εἶπε τοὺς μιερεῖς δεκθῆτε τοὺς θεοὺς, νὰ δεχθοῦσι τὴν προσκύνησιν, ὁποῦ τοὺς ὕβρισα. οἱ δὲ ἐβόησαν, ὁ μέγας θεὸς Ζεὺς καὶ ὁ κραταιὸς Ἀπόλλων οἱ ποιηταὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, συγχωρήσατε τὴν δέσποιναν γαλήνην διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ παιδός της. ἡ δὲ μαχαιρία ἔδραξε τὸν Δία λέγουσα. ἐὰν εἶσαι θεὸς, πῶς δὲν ἐγνωρίζεις τὴν γνώμην μου. τότε τὴν ἔρριψε κάτω καὶ ἐσυντρίφθη. τότε ἄρπασε καὶ τὸν Ἀπόλλωνα. καὶ λέγει, ἔλα κέ

κάμω καμ πόρπσα πρόγερε τῆς ἀνθρώπων ἡ ἀπώλεια. & ἐγκρε-
μνήσας αὐτ. καὶ ἄλλα λδ'. εἴδωλα. ἀπῆλθον οἱ μερεῖς εἰς τ βα-
σιλέα λέγοντες. τώρα μέλλει νὰ χαθῇ ὁ κόσμος. καὶ νὰ σβύσῃ ὁ
ἥλιος. ὅτι οἱ θεοί μας διέρραγησαν καὶ ἀπέθανον, ὅτι ἡ θυγάτηρ
σου τοὺς ἐγκρέμνισε, λέγειτος ὁ Σεβῆρος, εἰπεῖτε. μαστόρους, νὰ τοὺς
ἀπὸ κατασήσῃ τ νύκτα νὰ τοὺς σήσῃ εἰς τ τόποντος. νὰ μή μας
γελοῦν οἱ γαλιλαῖοι, πῶς οἱ θεοί μας ἐσωτείφθησαν. καὶ ὅπως
ἐποίησαν, καὶ τὸ πρωὶ ἔπασι τ γαλήνης. ἐλθὲ δέσποινα, νὰ
ἰδῇς πῶς οἱ θεοὶ ἀνεσάθησαν. ἡ δὲ ἀπελθοῦσα καὶ ἰδοῦσα τ αὐτ
ἀναχωνεύσιν, ἐπήκασε τὴν πονηρείαν, καὶ λέει, μὴν ἀμελήσω
νὰ σωτρέψω νεωτέρους θεοὺς. καὶ εἶπε ταῦτα πρὸς τὰ ξόανα ἀπὸ
νεκρὸν ἀνασάντες, ὡς νεκροὶ πάλιν κατα πονεῖσθητε, ταῦτα
ἐποῦσα ἐγκρεμνίθησαν ἅπαντα. ταῦτα πάλιν ἀκούσας ὁ βασι-
λεὺς ἐθυμώθη. & λέγει πρὸς τὴν γαλήνην. τί ἔκαμες μιορώτα τ
ἡ δὲ ἀπεκείνατο. ἐπειδὴ εἶσε ἀνόητοι καὶ τοὺς νομίζετε θεούς, τοὺς
ἐγκρέμνισα. καὶ ἐὰν ἔχῃς καὶ ἄλλους, νὰ τοὺς κάμω τὰ ὅμοια.

Διὰ νὰ ἐγνωρίσετε τοὺς πλάνωσας. νὰ μὴν ἐλπίζετε εἰς αὐτοὺς,
ὅπου δὲν δύνονται νὰ ὠφελήσουν τοὺς εἰς αὐτοὺς πιστεύοντας. μήτε
τοὺς μισοῦντας αὐτοὺς νὰ φονεύσουσι. τότε θυμωθεὶς ὁ τύραννος
πρόσταξε διαῦβειν τ μάρτυρος, νὰ τ παραδόσουν μιᾶς χήρας
γαμικὸς, νὰ τ φυλάγῃς τ οἴκοντης. & καθὼς ὑπῆλθε ἐκεῖ ὁ ἅγι.
ὁ ἀκαμπτήσας εἰς ἕ α ξύλον ξηρὸν, βλάστησεν (ὦ τ θαύματος)
ἐκεῖνος ὁ ξύλος. καὶ ἔκαμε τόσους κλάδους ὅπου ἔλον τ οἴκου ἐσκέπα-
σεν ἡ δὲ γυνὴ ἰδοῦσα τοιοῦτον παράδοξον, προσεκύνησε τ ἅγιον
λ γυνα, ὑπαγε δὲ τὸ πῶτιμου κύριε. ὅτι δὲν εἶμαι ἀξία, νὰ
εἶσαι πλησίον μου. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ. μὴ φοβοῦ γῦναι. ἀλλὰ πίστευσον
εἰς τ κν ὅς τις εἶναι θεὸς ἀνατὸς & εὔσπλαγχνος. τῇ ἐπαύριον
ἰδόντες τ γυναικὸς οἱ γείτονες τοιοῦτον δένδρον μεγάλον εἰς τὸ δωμά-
τιον

τιον μὲ ἄνθη καὶ καρπὸν ἐθαύμασαν. καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν
οἶκον εὗρον τ ἅγιον διδάσκοντα. καὶ τ ἠρώτων, ἐὰν αὐτὸς ἦτον
ὁ Χριστός. ὁ δὲ ἀπεκείνατο.
Δοῦλος εἶμαι τοῦ δεσπότου Χριστοῦ. καὶ μὲ τὴν χάριν αὐτοῦ ποιῶ τὰ
θαυμάσια. τότε ἡ γυνὴ εἶπε πρὸς αὐτοὺς τὴν ὑπόθεσιν ἐγκωμιάζουσα τ ἅγιον. καὶ πάντες τ ἐπροσκύνησαν. & πιστεύσαντες εἰς
τ Χριστὸν ἐβαπτίσθησαν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἀνήγγειλαν τινὲς
τοῦ βασιλέως αὐτὸ τὸ περάστιον & θαυμάζοντες ὅλοι, εἶπεν ὁ ἔπαρ-
χος. πρόσταξε βασιλεῦ, νὰ τ ἀποκεφαλίσουν, νὰ μὴ κάμῃ καὶ
ἄλλα τέρατα. νὰ πιστεύσουν εἰς τ Χριστὸν θεμοστόροι. ὅθεν ἔδω-
κε κατ' αὐτοῦ τ τελευταίαν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν λαβὼν ὁ ἅγιος
ὑπῆγεν εἰς τ τόπον τ καταδίκης ψάλλοντας τὸ ἔλεον & κρί-
σιν ἄσομαί σοι κύριε, πότε ἥξεις πρός με. & τὰ ἑξῆς. & φθά-
σας ἐκεῖ ὑψώσας πρὸς οὐρανὸν τὰς χεῖρας & ὄμματα ὕπνος νύξατο.
Δίκαιος ὢν σοι κύριε ὁ θεός μου πάντοτε. ὅτι ἐλεήμων ὑπάρχεις
καὶ φιλάνθρωπος. ἐσὺ παντοδύναμε ἐπάτασας τ ἐχθρόν μας
διάβολον, καὶ πατάξας τ ἄδικον ἐλύτρωσες ἀπὸ τ θάνατον τ ἀν-
θρώπινον γένος. μνήσθητι μου κέ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ταῦτα προσευ-
χομένου τοῦ μάρτυρος, οἱ οὐρανοὶ ἀνεῴχθησαν. & ἦλθε πρὸς αὐτ
μία πλήθους ἀγγέλων ὁ κύριος, & λέγειτος. ἐλθὲ πρόσφιλέ σου
καὶ ἠγαπημένε μου Χαράλαμπε, ὁ πιστὸς τὸ ὄνομά μου, τοσοῦτον
ἐκακοπάθησες. ζήτησαί μου ἔτι χρεῖαν θέλεις, νὰ σοῦ ἐπακούσω
δοῦλεμου. ὁ δὲ ἀπεκείνατο. καὶ τοῦ τὸ μεγάλου χάρισμα εἶναι.
ἐπὶ ἠξιώθηκα νὰ ἴδω τὴν φοβερὰν δόξαν τ παρουσίας σου πλὴν
ἐπειδὴ ἡ ἀγαθότης σου μὲ πρόσαοσει, νὰ σοῦ ζητήσω αἴτησιν.
παρακαλῶ τὴν βασιλείαν σου, νὰ μὴ κάμῃς αὐτὴν τ χρεῖαν. εἰς
ὅποιον τόπον εὑρεθῇ κομμάτι ἀπὸ τὸ λείψανόν μου. & εἰς ἐκείνην
χώραν μὲ θέλουν ἑορτάζειν, νὰ μὴ γένῃ ὀλέθρος σεισμός. ἔπε-
σαν.

πωνῆλα, νὰ θαυμάσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἄωρα, μήτε πονηρὸς ἄνθρωπος, νὰ βλάπτῃ τοὺς καρπούς, ἀλλὰ νὰ εἶναι εἰρήνη σταθερὰ. ψυχῶν σωτηρία καὶ σωμάτων ἴασις. πλῆθος σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου. καὶ πρόβατα καὶ ἄλλα χρειαζόμενα, καὶ ὅστις ἔχει τὸ μαρτύριον καὶ μνημονεύει με, νὰ μὴ φοβίσῃ τὸ βόδι του, μήτε ἄλλο πρόβατον, οὐδὲ ἡ ψυχή του νὰ λάβῃ τινὰ κακὸν πάποτε. ἐπειδὴ σάρκα καὶ αἷμα εἶναι ποίημα τοῦ ἀχράντου χειρουργοῦ. ἐ συγχώρησον τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. καὶ φύλαττε ὑγιῆ τὰ βόδια μου, νὰ γεωργοῦσι τὴν γῆν νὰ ὀπολαμβάνουν τοὺς καρποὺς ἄφθονα. νὰ σεδοξάζουν. λέγει τὸν κύριος. νὰ γένῃ τὸ θέλημά σου δοῦλε μου, ἐ τότε ὁ μὲν κύριος ἀνῆλθεν εἰς οὐρανοὺς ὁ δὲ ἅγιος παρέδωκε τὴν ψυχήν αὐτοῦ εἰρήνη χαρεὶς νὰ τὴν κόψῃ ὁ δήμιος. ἡ δὲ μακαρία γαλήνη ἐνταφίασεν εἰς τὸ χρυσὸν σεντόνι τὸ ἅγιον λείψανον μὲ πολύτιμα μύρα καὶ ἀρώματα. ὅτις ἐφύλαξεν ἕως τέλους τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ. ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν πατρὶ καὶ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Πρὸς μιλῶν τοῖς βασάνοις, καὶ τοῦ πυριλιπαινόμενος, ἀθλοφόρε χριστέ. ὡς χρυσίου πυριζότερος γέγονας, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἀληθῶς ἐχρημάτισας.

Ὧν πρὸς τὸν χρυστὸν σου τῇ δρόσῳ, παρεμείνατον ἡ κάμινος κατεσβέσθη σφοδρά. καὶ ἐρρύσθης μελῳδῶν τοῦ ποιήσαντι, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. Δόξα.

Ἡ παρατάσσει τοῦ ἄθλων, δόξαν ἐφάνης ὑψίστοις, συσκιάζων πιστοὺς, ἐκ φλογόδους ἁμαρτίας κραυγάζοντας. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. καὶ νῦν, δί.

Τὴν χαρὰν δεξάμενη, ἐν τῷ πανάγνῳ νυμφίου σου ἀγνῶς φρο-

σύνης τὴν καρδίαν μου πλήρωσον, τὸ κατηφὲς διώκουσα, τῶν παθῶν ἀεὶ πάρθενε.

Ὠδὴ η'. ἐξαφλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Παῖς ῥοᾶς τοῦ αἱμάτων, ἐπισταζόμενος, τοῦ σιγμάτων τοῦ κάλλει ὡραϊζόμενος. τοῦ νικητικοῦ, ἐστεφανωμένος δεξιήματι, κεκαλλωπισμένος, θεοῦ παρέσης μάρτυς.

Ὧν βασάνων τὰ πάθη, ἐκατεκάλυψαν, τὴν ἀνδρείαν σου μάρτυς ἐ θυμότητα ἡ τῶν διωκτῶν, ἐκ ἡμαύρωσεν ἔνσασις, σὺν τοῖς λαμπροτάτοις, ἅγιε Χαραλάμπη.

Ἐρεύγετε καὶ μάρτυς ἀκαταγώνιστος, στρατιώτης γενναῖος καὶ σύλος ἄσεπτος. ἔρεισμα πιστῶν, ἀσεβείας ἀντίπαλος, ὄντως ἀνεδείχθης Θεόφρων Χαραλάμπη. δί.

Τὰ πάντα ποιήσας θείῳ βουλήματι, βουληθεὶς ἐν γαστρὶ σου ὤκησεν ἄχραντε. ῥύσαντα ἡμᾶς, ἀναπλάσας ἐβούλθης, ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις εἰδεῖν ἀδύνατον.

Οὐ πῦρ ἐξίφος, ἀλλ' οὐ θάνατος, οὐ διωγμὸς, οὐ θλῖψις, οὐ λιμὸς, οὐδὲ κίνδυνος. οὐ βασάνων παντοίων ἐπίνοια, ἔχυσε ἀγάπης οὕτως χωρίσαι σε, τοῦ πεποιηκότος, ἀθλητὰ ἀξιοθαύμαστε.

Ξεσμοῖς ὀνύχων, τοὺς τῶν νεκρώσεως, ἀποβαλὼν χιτῶνας, τῶν σελαῖς τῶν ἐξ αἵματος, σὲ αὐτὸν ἀθλοφόρε χαράλαμπες. ἔθεν σὺν παῤῥησίᾳ, μάρτυς ἀπέτεινε. πάντων τοῦ δεσπότου καὶ θεοῦ, χάριν παρέσασαι. δόξα.

Χάρας καὶ πλήρης, θείας λαμπρότητος, παρεκτικὴ ἡ μνήμη σου, τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε. τῶν παθῶν τὴν χεμῶνα διώκουσα πάντας ὑπαγωγοῦσα. ἑορτάζοντες εὐφημοῦμεν πάσματῶν, ἱλασμὸν τῶν κεσίας σου. καὶ νῦν. δί.

ΠΑθῶν κλυδώνιον σωταράσσεμε, καὶ ἡδονῶν ῥυθίζει ξίκυμία παράμωμε. κυβερνήτην χρηστὸν ἠκυήσασα. χείρα μοι βοηθάς· ἔντεινον σῶσόν με, μόνη θεοτόκε πίστις μακαρίζόντωσε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίδυτε.

Ἐνθέως ἐπορφύρωσας, μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, τῷ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, τοῖς σοῦ αἱμάτων σου ῥείθροις. ἀκάτην δὲ κατέσβεσας, εἰδωλικὴν ψυχόλεθρον, Χαράλαμπε θεοπόλιε, καὶ νῦν πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ κυ. Στ.

Ἀεὶ καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον. ἡ ἀχωρίτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένον, ἐν ᾧ Πῦρ τὸ δόκησεν, ὁ δεξιὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον, ἐπισκιάσαν σοι κόρη, κοῦδεις θεοτόκον.

Εἰς τοὺς αἴνους. σι χρὰ θεσόμοια, δ'. ἦχος δ'. Ὡς φωστῆρα ἐν οὐρανῷ.

Τὸν ἀστέρα τὸ ἄδυτον, τὸ λαμπρότατον ἥλιον, τὸ τὸ κτίσιν ἅπασαν καταυγάζοντα, τὸ θαυμάτων λαμπρότησιν, τὸ ἱερομάρτυρα, εὐφημήσωμεν πιστοί, Χαράλαμπον τὸν ἔνδοξον, καὶ βοήσωμεν· πρὸς αὐτὸν μετὰ πίστεως καὶ πόθου, σῶσον μακαρίσας, πρεσβεύοντας, τοὺς τὸν μνήμην γεραίροντας.

Οἱ ἐπουράνιοι ἄγγελοι, καὶ ἐπίγειοι ἄνθρωποι· καὶ εἰκαταχθόνιοι μάρτυς δαίμονες, σὴν παρτερίαν θαυμάσαν, καὶ γὰρ παραττόμενος, καὶ ξεόμενος σοφέ, καὶ δεινῶς θεοστυλώμενος, καὶ φλεγόμενος, καὶ τοῖς λίθοις θλαττόμενος βισμάκαρ, ὡς σεβρώτατος ἀδάμας, ἐν τούτοις πᾶσι διέμενας.

Οἱ ἐν νόσοις τηκόμενοι, καὶ λοιμῷ θιεζόμενοι, καὶ παντοίαις πάθεσι τιβροκώμενοι, τοῦ ἰαξῷ νῦν θεοσέλθετε, καὶ πίστει ἀρύσαθε, ἰαμάτων τὰς πηγὰς· καὶ Χῷ ἐκβοήσατε, θεῖε Κύριε, τῷ σῷ πρόσεστῇ σῇ φιλανθρωπίᾳ ὅτι δέδωκας σοῖς δοῦ-

λοις τὸν ἀγῶνα ἠγώνισας, καὶ τὸν πίστιν τετήρικας, καὶ τὸν δρόμον ἀγιεσπτετέλεκας, διὸ ἐνδίκως ἀπειλήφας, λαμπρότατον τὸν στέφανον, δεξιᾷ τῇ τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ οὗ καὶ ἐπόθλησας, μέχρις αἵματος. ᾧ καὶ πρέσβευε μάρτυς ἀθλοφόρε τοὺς τιμῶντάς σου τὴν μνήμην, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

δόξα, ἦχος, πβ'.

Τῇ καθαρᾷ σου καρδίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεῦ, ἡ χάρις ἐνοικήσασα, λύχνον ἄσβεστον τοῦ κόσμου ἐργάσατο· σὺ γὰρ τὸ ἱερεῖον τὴν σολὴν ἄνωθεν ἐνδεδυμένος, φωστὴρ ἐνίερεῦσιν ἀνεφάνης ἱερουργῶν τοῦ Χῷ, καὶ λαὸς ἐπιστρέφων πρὸς θεὸν ἐπίγνωσιν. Ὁ θεὸν ὥρημος πλήρης ἡμερῶν τοῦ Πνεῦ θυόμενος, σῶμα καὶ ψυχὴν εἰς ὁλοκάυτωμα τέλειον, τοῦ πυρὸς τῆς σωφρόνεως Χῷ προσήγαγες, ᾧ καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ὑπὲρ τοῦ πίστει καὶ πόθῳ τελούντων σε, τὴν ἀειμνήστον, καὶ πανεύφημον μνήμην σου. Χὰ νῦν. Στ. Θεὲ σὺ εἶ, ἡ ἄμπελος· Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς' Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Οὕτως οὖν γίνεται ἡ ἀκολουθία, εἰ οὐκ ἔστι, ρ'.

ΜΕΛΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

94 30

Κανὼν Παρακλητικὸς, ψαλλόμενος εἰς τὴν παννυχίδα τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Θαυματουργοῦ Χαραλάμπους.

Τοῦ ἱερέως Εὐλογήσαντος, λέγομεν τὸ, Κὲ εἰσάκουσον. εἶτα τὸ θεὸς κύριος, καὶ τὸ

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου ἦχος, δ'.

Ὁν δρόμον τετέλεκας, προσομιλῶν ἀκισμοῖς, τὴν πίστιν τετήρηκας ζήσας τῷ Πνὶ. Χαράλαμπες ἔνδοξε, ἔλκη φῶς βραβεῖον ἐν ἀθλήσει τὸ σέμμα, ἔνθεν θεοσημείοις, ἀπελαύνεις τοὺς νόσους. διὸ ταῖς ἱκεσίαις σου ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Οὐσιωπήσωμεν ἀεὶ θεὲ. εἶτα τὸ Ν'. Ὁ κανὼν Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Χαράλαμπος δέχου Δέησιν τοῦ Γρηγορίου.

Ὠδὴ, ἀ. ἦχος, πλδ'. Γραῦ δ. ὀδ'. ἅγιε τοῦ Θεοῦ.

Χαρᾶ τὸ ὑπέραμπρον ἀθλητὰ, καὶ τὸν βασιλέων, τὸν οὐράνιον κατοικῶν, ὑπὲρ ἡμῶν μακαρόλδισον, τὸ λυτρωθῆναι παθῶν ἀξιάγασε. Ἅγιε τοῦ θεοῦ ἐστῶν ἀγγέλων σὺ κοινωνὸς, καὶ θεοπίας, ἀπολαύων ἐπιφωνῶς, τὰ ἀγαθοδότην καὶ σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν δεῖται ὁ δυσώπησον. δόξα.

Ῥῦσαί με δεινῶν φλοιμικῶν, τὸ ἱπὸ τῶν σκέπην σοῦ πρεσβεύοντα ἀθλητά. αἰωνίων δίδου τῇ ψυχῇ μου, ὅπως ὑμνῶν ἀεὶ μακαρίζωσε. Καὶ νῦν.

Χαρᾶτε παρθένε πύλη ζωῆς, ἀνοίξον μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, θανατηφόρου ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥῦσαί με δέσποινα.

Ὠδὴ

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ τερέωμα.

Ἀν ἁμαρτάνοντα, σαῖς ἀκυιμήτοις ἐντεύξεσιν, ὡς ἰατρὸς, ἐκ τῆς ἀθυμείας, πάσης νόσου ἀπάλλαξον.

ἅγιε τῷ Θεῷ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γκυρανατέχοντες, τὴν σὴν πρεσβείαν χαράλαμπες, μάκαρ ἐχθροῦ, τῶν σκοτεινομόρφων, ἀποφεύγομεν κάκωσιν.

δόξα

Γ'αν καταγγέλων σου, βισοφαῆ θεῦ ἔλαμψιν, τοῦ σκοτισμοῦ τῆς πολυθείας, τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας. Καὶ νῦν.

Ρέτβιν ἀκατάσχετον, ἵνα τιμῶμέν σε πάντοτε, δίδου ἡμῖν, χεῖρα βοηθείας, θεὲ πανύμνητε.

Ὠδὴ, δ'. Εἰσακήκοα κε.

Μ'ωτὸν ἀποκλαίομαι, ζῶν ἐν ἀμελείᾳ, καὶ ἀπολλύμενος, τῇ πρεσβείᾳ σου χαράλαμπες, πρὸς μετάνοιαν με χειραγώγησον.

ἅγιε τῷ θεῷ πρέσ

Ωτηρίας λιμένα σε, θείας ἀγλαΐας, καλῶς πιζόμεθα, καὶ ἐκ τίνος πυροσβόμεθα καὶ κινδυνεύομεν χαράλαμπες.

δόξα.

Ὁ βοήθειαν ἅγιε, τῶν ἐν τῇ ἀνάγκαις καταχειμάζομαι, καὶ νόσου με ἀπάλλαξον, τὴν σωματοφθόρον χαράλαμπες.

Καὶ νῦν.

Π'ικλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀρρωστίας καταχειμάζομαι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, θεοτόκε, μόνη ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ.

Χαραλάμπων τὴν θεῖον ἄγαν συμπαθέστατον κόσμῳ δεδώρηται, τῶν παθῶν ἐκτέμνειν τὰς αἰτίας ἐν νόσοις καὶ θλίψεσιν, ὁ χρηστὸς ἐν θεῷ, σωφρονιστὴν ἀγωνιζόντων, ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν ἀντιλήπτορα.

ἅγιε τῷ θεῷ

Ὁ δεῦρο

Ὁ Δεῦρο δριμυτάτων, καὶ τῆς σωματικῆς ἀθυμείας ῥῦσαί με, πυρετοῦντε ῥίγων καὶ ἀμέτρου ψυχρότητος πήξεως, τὴν πάρραγοῦντα καὶ σωζιβοῦντα ἐν τοῖς νόσοις. δόξα σοῦ γὰρ ὑγείαν ἐκδέχομαι.

δόξα.

Π'ολυμόντος πόνους, καὶ σκοτεινείας τῆς νόσου χαράλαμπες. πρεσβεύσατε πάνυσόν μου τῆς δεήσεως ταύτης καὶ πρόχειρος. γὰρ ἡ ζωή μου, κατὰ μικρὸν πρεσβεύσαντα, καὶ ἐλπὶς σρίας ἐν ἕσιμοι.

καὶ νῦν. Ὠδὴ.

Ἰαυλίειν με σῶον, μὴ περιζεπόμενον, σάσεως κρείττονος, ἀλλ' εὐθυπορῶντα. καὶ θεῷ τὰ δύα εσα πράττοντα, ἐνδυναμώσον με τὴν ἀγαθὸν τεκοῦσα λόγον, τῆς ἡμᾶς ἀλογίας ῥύσαμενον.

Ὠδὴ. ς'. Ἰλάθητί μοι σῆρ.

Δέχθης παρὰ Θεῦ, τὴν θαυμάτων ἐνέργειαν, ἱερομάρτυς, ἐν ἀνάγκαις χειμαζόμενον.

ἅγιε.

Ἀρετῆσου σορὲ, τυράννων λύμην ἀπώσατο, τῶν τυραννούντων κἀμὲ, παθῶν ἐλεῦ θέρωσον. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάνυσόν μου ἰατρὲ τῆς σωτηρίας μου.

δόξα.

Υ'ὑπτειρας τὸν λαὸν, πεπεδημένον τοῖς πάσμασι, τὸ λαμπρὸν σωτῆρα, καλεπῶν τῆς πεισάσεων. Καὶ νῦν.

Ν'ασὲ θείας φωνῆς, δοξάζομεν τὴν πανάχραντον, ἀπὸ βυθοῦ τῆς κακῶν, ἀνάγαγε τάχιον, ἡμᾶς κινδυνεύοντας. καὶ τῆς πρεσβείας, τὴν γίον σου ἐξιλέωσαι.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Σὺ ὑπερμάχῳ κραταιῷ καὶ ἀντιλήπτορι,
Οἱ λυζωθέντες τῆς δεινῶν τὰ ὑμνητήρια,
Αἰνεῖν πέμπομεν συμφώνως ὦ χαράλαμπες.

Ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Κύριον,
ἐκ λοιμῶν ἐπεμβαινόντων ἡμᾶς φρούρησον,
Γυναῖκας ὑμνοῦμεν, χαίροις Μάρτυς Παντοθαύμαστε.

Τὰ αὐτόφωνα τοῦ τετάρτου ἦχου. Προκείμενον. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. ψ. τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ. Πᾶσα πνοὴ . Εὐαγγέλιον. κατὰ Ματθαῖον.

Ὧν καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων. εἰς ὁδὸν ἐθνῶν, μὴ ἀπέλθητε. καὶ εἰς πόλιν Σαμαριτῶν, μὴ εἰσέλθητε. πορεύεσθε δὲ μᾶλλον, πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. πορευόμενοι δὲ, κηρύσσετε λέγοντες. ὅτι ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. ἀσθενοῦντας θεραπεύετε. λεπροὺς καθαρίζετε. δαιμόνια ἐκβάλλετε, δωρεὰν ἐλάβετε. δωρεὰν δότε.

Ἑῴα. τοῦ ἀθλοφόρου. καὶ νῦν. τοῦ ἁγίου. Ἐλέησόν με ὁ θεὸς. καὶ τὸ Διόμελον. ἦχος β'.

Ἱερεὺς εὐπρεπέστατος μέχρι τέλους ἐχρημάτισας πάμμακαρ Χαράλαμπε. ἱερουργῶν γὰρ τὰ θεῖα καὶ ἄῤῥητα μυστήρια, τὸ αἷμα ἐξέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον αὐτῷ

προσηνέχθης. διὸ παῤῥησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν σῴζεσθαι καὶ πόθῳ ἐκτελούντων τὴν ἀείσεβαστον μνήμην σου.

Ὠδὴ. ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ,

Τῆς μεσιτεύσεως ἀμελείας, καὶ καλύπτει με ὁμίχλη ἀνομίας. Φῶς τοῦ κόσμου σοφὲ, χαράλαμπες ὑπάρχων, κατευθύνθηναι πρὸς σὲ νῦν, τὴν ζοφώδη μου καρδίαν. ἁγίε τοῦ Θεοῦ.

Πήξας τὸ σῶμα ἐγκρατείᾳ, πανοίδιμε καὶ πάσῃ κακοτεχνίᾳ. ἀνεβόας θερμῶς ὦ μάρτυς πρὸς τὸν κτίσαντα, εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. δόξα.

Ὅλος ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, ἐμαράνθη δὲ τοῖς νόσοις ἡ ψυχή μου, ἐν τῇ λύμαις ἐλάφρυνον τὴν κοπετόν μου, καὶ ἀρωσίαν δίδου μοι τῇ θερμῇ σου ἀντιλήψει. καὶ νῦν. ὁσία.

Ἔψυσον χεῖρας πρὸς τὸν κτίσαντα, καὶ ἀπάλλαξον κινδύνων με τῆς νόσου. καὶ σφοδρῶν πυρετῶν, κατάσβεσον τὴν θεόν, τὴν κάμινον τὴν φλέγουσαν, καὶ ἀνάνηψίν μοι δίδου.

Ὠδὴ. η'. τὸν ὄρει ἁγίῳ.

Πρεσβεύετε, ἐν πάσαις τὴν ἀνάγκαις, οἱ νοσοῦντες βοήθειαν αἰτεῖτε, τῷ ἀῤῥωγῷ τὴν ὕμνον ἀναπέμποντες. νικῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦ μὴν θείαν, χαράλαμπες ἐδεγ[illegible] ἀναβλύζεις, τὴν πυρετὸν τοῖς π[illegible] ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πά[illegible]

Γνώσω, τὴν κάλλιστον ἀγω[illegible] μαρτύρων, χρῖσῳ πεσσ[illegible] σε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα[illegible]

Ἡ θεῖα σῶσον, ἁγίαθ[illegible] ἀξίωσόν με βαίνειν ἀ[illegible]

εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Κυρίου θεοῦ.

Ὁ Δωρὴς δριμυτάτης, κούφισον παμμάκαρ, καὶ λειμῶνος πυρετῶν ἐνδελέχειαν, καὶ ἀθενούντων ὑπάρχων, φύλαξ θερμότατος. ἅγιε τοῦ θεοῦ.

Ἑόντων καὶ ἀσάπων, μάκαρ ἀντηλλάξω, ἐν ὀσμῇ τὰ ἀεὶ διαμένοντα, ἀκατασάπων ἀνθρώπων, ἡμᾶς ἐξάρπασον. ἅγιε τοῦ θεοῦ

Ἀσθενοῦς τοὺς ἐνθλίπτει, σὲ παρακαλοῦντας, ῥυθμίζω πάσης κακίας χιράλαμπες, καὶ ὁρμῶν παμμάκαρ, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. δόξα.

Ὁ Πάντων εὐεργέτης, θεῖος χαράλαμπης, τοὺς ἐν κινδύνοις ἐκλυσιῶντας. καὶ ἀθενούντων ὑπάρχων λιμὴν Σωτήριος. Καὶ νῦν. ὅτι.

Μνήσθητι παρθένε, πεκαθιστῶν ἡμῶν, ἀσιγήτως τὸ χαῖρε σοι κράζομεν. σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι τὰ ἀγαθά σοι.

Μεγαλυνάρια τοῦ ἁγίου.

Αἴρεις τῶν θαυμάτων ὁ ποταμός, καὶ τῶν ἰαμάτων, [illegible]τος θησαυρός, χαίρεις καὶ νοσούντων ἡ ὀξυ[illegible] καὶ πειρασμῶν παντοίων, ῥύσης χα[illegible]

[illegible]του πρὸς θεὸν, ὑπὲρ καὶ σῶ[illegible] [illegible]θλητά· καὶ ῥῦσαι κινδύνων, [illegible]ς, τοὺς σὲ παρακαλοῦντας

[illegible] καὶ δόξα.